

UFO-NYTT

NYHETSBREV FRA NETI NR. 7 – 2007

Kjære medlemmer. Ny utgave er klar ☺

Tilbakemeldinger gis til mailadr: kaotisk6@online.no eller i brevpost:
Kjell Arne Høviskeland, Rute 571, 2850 Lena. Tlf. 4734 8316. Sjekk våre
nettsider: www.neti.ws Pr. 09.12.07 er det 126 medlemmer i NETI.

INNHold:

- Side 1-2 Redaktørens spalte
- Side 2 Julegavetips fra redaktøren
- Side 3-5 "Jeg tok på en UFO", sier en tidligere jagerpilot
- Side 5 "The Larry King talkshow" med ufo-fenomenet
- Side 5 Liten notis fra en artikkel om alternativmessa i Aftenposten
- Side 6 Min ufo-observasjon, av Herbert Risvik, Molde
- Side 6-10 De eldste kilder her i Norge – Om tegn på himmelen og merkelige menn, fra boken "UFO i Norge", av Willy Ustad
- Side 10-15 Fremtiden i de små grås hender, artikkel fra aka@uib.no
- Side 15-19 Kidnappet – og sluppet løs igjen – Jeg ble bortført av en UFO, kilde: Vi Menn 15.05.1979
- Side 19-21 Du tror det ikke før du ser det, artikkel fra Namdalsavisa
- Side 21-23 Anmeldelse: "Den Slovenske Enoch" – møte med UFO og Aliens
- Side 23-24 Vervekonkurranse med frist 31.01.08

REDAKTØRENS SPALTE.

Jeg må si meg svært fornøgd med alternativmessa i Valhall 16.-18-november for NETIs del samt feiringen av NETIs 10 årsdag helgen etter. Under messa fikk vi flere nye medlemmer og vi fikk mye besøk på standen vår. Vi fikk en flott plassering og som nærmeste nabo "over gata" var UFO-Norge. Både NETI og UFO-Norge hadde foredrag under messa.

NETIs 10 årsdag ble feiret over 2 dager. Vi hadde tidligere annonsert vår feiring her i Ufo-Nytt, på NETIs hjemmeside på nettet, i alle lokalavisene i Oslo (11 stk), 2 annonser i Aftenposten samt info på nettsidene til UFO-Norge. 3 foredrag hver dag og lørdagen var vi 25 stk tilstede, mens søndagen samlet opp til 44 stk. Mange nye medlemmer også her denne helgen, og alle

foredragene ble filmet, dog ikke profesjonelt men det er informasjonen som her er viktig å få ut. Vi kommer tilbake med mer info og evaluering i julenummeret vårt senere denne måneden og info om salg av DVDer fra vår 10 års feiring med fokus på foredragene... og om kulene i Totenvika...

JULEGAVETIPS? HER KOMMER FORSLAG FRA REDAKTØREN "I SISTE LITEN":

1. Et medlemskap i NETI til kr. 250,- for året 2008 til en du kjenner. Her får alle nye medlemmer 4 nyhetsbrev ekstra fra 2007, minst 8 nyhetsbrev i 2008 samt en hyggelig og spennende overraskelse i posten. Ta kontakt med Kitty på tlf. 9888 2152 eller Kjell Arne: 4734 8316
2. Karen-Sofie Thorstensens bøker. Bok 2 har tittel "Alfa Centauri forbindelsen, boken er et kjærlighetsdokument fra en høyere dimensjon". Bok 3 har tittel " Kjærlighetens budbringere" og bok 4 "Kontakt med andre virkeligheter". Hver bok har en pris kr. 200,- og porto kommer i tillegg. Kontakt Karen-Sofie på tlf. 2271 7043, mail karen.sofie.thorstensen@c2i.net eller Kjell Arne 4734 8316.
3. Eva-Marie Brekkestøs bok: "Kornsirkler, Verdens vakreste mysterium". Pris kr. 200,- + porto ved å melde deg på epost listen post@kornsirkler.org der du vil motta gratis nyhetsbrev. Ho sender julegaven ferdig innpakket til mottaker også etter avtale! Kontakt Eva-Marie på tlf. 917 22 915 (sms) eller post@kornsirkler.org
4. En CD-Plate med 6 forskjellige foredrag av Rune Øverby i power point med fysiske ufo-kontakter. Pris kr. 99,- inkl. porto. Alternativt er en CD-Plate med begge hans to bøker: "En ny tidsalders fødsel" og "Jordens fjernhistorie i et nytt lys". Pris kr. 99,- inkl. porto. Ta kontakt med Rune på runeespa@gmail.com eller tlf. 6258 0886 / 9970 7881
5. Tore Alfstads bok: "En alternativ kosmologi". Pris kr. 200,- + porto. Ta kontakt med Tore på torealf@online.no eller tlf. 9202 5792 eller 2275 3150.
6. Støtt "Prosjekt Hessdalens Venner" for 2008 ved å bli medlem. Støttesum er kr. 500,- og da mottar du 2 nyhetsbrev fra forsker Erling Strand og invitasjon til tur i Hessdalen på høsten 2008. Ta kontakt med Erling på erling.p.strand@hiof.no eller mob. 9226 8256
7. DVDen " Kornsirkler – visittkort fra det ukjente" av Terje Toftenes, den første nordiske filmen om kornsirkelfenomenet. Filmen har også vunnet to amerikanske priser under The EBE Award som fant sted den 3.-5.mars 2006 på "The Annual international UFO-Covention and Filmfestival, i Laughlin, Nevada, USA. Den ene prisen var i kategorien "UFO Related Theme" og den andre i "The peoples Chice" . Pris inkl. porto er kr. 280,- og du kan kontakte Terje på terje@toftenes.no eller mob. 9058 5525

Her har du altså 7 forskjellige tips til julegave, enten til DEG SELV eller noen du ønsker å gi en til...

"JEG TOK PÅ EN UFO", SIER EN TIDLIGERE JAGERPILOT.

13. November 2007.

En gruppe tidligere jagerpiloter som beskrev å ha sett rare og merkelige fenomen på himmelen, forlanger at USAs myndigheter åpner en ny undersøkelse om UFOer.

Flere piloter la muntlig fram om dramatiske møter med UFOer, inkludert et transparent flyvende diskos samt et triangelformet fartøy med mystiske tegn på – de insisterte på at deres spørsmål måtte tas alvorlig mer enn 30 år siden Prosjekt Blue Book ble lagt ned.

"Vi ønsker at USAs myndigheter slutter med den vedvarende myten om at alle UFOer kan bli forklart som naturfenomener", sier tidligere guvernør i Arizona og jagerpilot, Fife Symington, som selv sier at han så en UFO i 1997.

"Vårt land trenger å gjenåpne den offisielle undersøkelsen som ble lagt ned i 1969", sier Symington. "Vi tror at grunnene for hemmeligholdelsen er både av nasjonal sikkerhet og flysikkerhet, men hvert land bør gjøre et forsøk til å identifisere hvert eneste objekt på himmelen", sier en felles uttalelse fra de 19 tidligere piloter og ansatte i regjeringer verden rundt.

UFO-saken kom opp i en nylig debatt mellom presidentkandidater i USA, med demokraten Dennis Kucinich som uttalte at han hadde sett en UFO, som gjorde at han ble utsatt for latterliggjørelse av komikere på TV sent samme kveld.

Skeptikere sier at UFO-observasjoner kan forklares med fly, satellitter eller meteoror som kommer inn i Jordens atmosfære.

Men de pensjonerte pilotene uttalte seg til et sympatisk publikum av UFO-troende som hørte deres beretninger om observasjoner med sannsynlige utenomjordiske fartøyer som var synlige på himmelen.

"Ingenting i min opplæring eller trening gjorde meg forberedt på det vi har vært vitne til", sier James Penniston, en pensjonert jagerpilot i USA, der han beskrev å ha sett og tatt på en UFO da han var stasjonert ved den britiske basen i Woodbridge.

Han sier at han så et UFOklarlig triangelformet fartøy på et åpent område inni skogen med "blå og gule lys som virvlet rundt på utsiden".

UFOen var "varm til å ta på og føltes som metall", sa Penniston. På den ene siden av fartøyet var det illustrerte symboler og "det største symbolet var et triangel, som var plassert i midten av de andre symbolene", sier han.

Så etter 45 minutter begynte lyset fra objektet til å "intensivere i styrke" og objektet "tok av i en utrolig fart" foran 80 basepersonell", sier han. "I min loggbok, skrev jeg fart: Umulig".

Rodrigo Bravo fra Chiles flyvåpen sier at UFOer trengs å studeres men beklageligvis så skriver media ikke noe om observasjonene.

"Det er trist at UFO emnet har blitt forurenset med falsk informasjon, tatt ut av virkeligheten, tilført med ukvalifiserte mennesker ut mot media", sier Bravo.

"En av den viktigste sivile luftfartssaker fant sted i 1988, som viste at uidentifiserte flyvende objekter kan være en fare for luftoperasjoner", sier han.

"En Boeing 737 pilot under en landing ved Puerto Montt flyplass oppdaget plutselig å møte et stort hvitt lys som var omringet med grønne og røde farger".

Piloten tok en skarp sving for å unngå en kollisjon, ifølge Bravo.

Panelet med pilotene inkluderte en tidligere Iranisk krigspilot ved navn Parviz Jafari, som uttalte at i 1976 prøve han forgjeves å skyte fra sitt fly mot et "objekt som hadde blinkende intense røde, grønne, orange og blåe lys over Teheran".

Men da han nærmet seg objektet, "ble mine våpen blokkert og min radiokommunikasjon brutt".

En tidligere fransk flykaptein, Jean-Charles Duboc, sa at i 1994 så han og hans mannskap "en enorm stor flyvende diskos" nær Paris med en diameter på ca 300 meter som ikke gav noe utslag på radaren.

Diskosen "ble transparant og forsvant i løpet av 10 til 20 sekunder", sier Duboc.

Den tidligere piloten sier at som andre store flyselskaper, er også Air France oppmerksom på sitt eget gode rykte og at det er vanskelig å ta opp emnet om UFOer.

En tidligere ansatt i Federal Aviation Administration , John Callahan, sier at statlige byråer bekjemper undersøkelser rundt UFOer.

"Hvem tror på UFOer?", er holdningen i FAA hele tiden", sier han.

"Uansett, når jeg spør en CIA ansatt: "Hva tror du at dette var for noe, så svarer han en UFO".

Når Callahan foreslår at regjeringen forteller amerikanerne om UFOer, så sier den CIA ansatte, antas det, til han " ikke tale om, hvis vi forteller dette til det amerikanske folket at det finnes UFOer, ville de få panikk".

Kilde: www.smh.com KAH

"THE LARRY KING SHOW".

Fredag 9.November var UFO-fenomenet i fokus i det meget populære talkshowprogrammet til Larry King, i USA. Til stede var flere av de som holdt sine innlegg under pressekonferansen 3 dager senere bl.a. Symington, Haut, filmprodusenten James Fox, Penniston og via link fra Danmark, Nick Pope. Temaet var "Are UFOs for real? De til stede sa hva de hadde sett og fokuset var på at USA skulle gjenåpne Prosjekt Blue Book, som ble lagt ned for over 30 år siden. Under debatten ble det vist ufo-observasjoner fra verden rundt, bl.a fra California i 1956, Hasenbol i Sveits 1976 (Meier), fra Krasnador i Russland 3.april 1990, Vaxsjø i Sverige 14.juli 1996, Chant i Sveits 1.oktober 1996, White Sands, New Mexico i 1996 der en UFO styrter og Beijing, Kina, 3.februar 1995.

På slutten av programmet var skuespiller Shirley Maclaine tilstede som trodde genuint på UFOer og håpet på å kunne komme om bord i en UFO i framtiden.

For å finne fram til dette programmet, går du inn på sidene til CNN.com på nettet, skriv UFO som søkerord og du finner flere videoklipp deriblant Larry King showet m.m.

Nevner også til slutt at en av republikanernes presidentkandidater, Dennis Kucinich, gikk ut nylig og sa at han også hadde sett en stor UFO og han var bl.a. de som var på pressekonferansen i Washington D.C. mandag 12.november. Bra!

Fra Aftenposten Aften mandag 19.11.07 (tipset av Ingunn)

Et lite utdrag fra artikkelen "En indre reise på Helsefyrt" (Alternativmasse)

"Fra tribunen er det utsikt til seks massasjestoler som alle er opptatt av seks eldre mennesker. "NETI" er navnet på en norsk organisasjon for studiet av utenomjordisk intelligens. Boden deres har en plakat med bilder av fem ufoer og et romvesen som ser ut som om det ikke har sovet på flere uker".

Kilde: frank.lande@aftenposten.no

MIN UFO-OBSERVASJON.

Skal fortelle om min UFO-opplevelse som skjedde søndag 14.april 2002, ca. kl. 22.30. Jeg satt i min sofa og leste i et blad. Reiste meg opp og gikk ut på min veranda. Da fikk jeg se to blanke lys på himmelen på størrelse med ei stjerne. Lysene kom i god fart fra vest mot øst og forsvant. Jeg gikk da inn igjen, men tenkte at dette var rart, så jeg gikk ut igjen og med det samme jeg kom ut vart det slått på et lys på himmelen. Lyset inneholdt to røde, to grønne, to røde og to grønne som blinket ut fra midten, runde lys med samme farge som trafikklys. Det kom stupende ned mot blokka jeg bor i. Lyset hadde god fart og jeg kan tenke meg at jeg så UFOen i ca 2 minutter. Jeg antar at UFOen var mellom 300-500 meter over blokka jeg bor i og det hadde begynt å bli mørkt ute. Hvis jeg skal si at jeg hørte en lyd, så var det en svak summetone. Jeg vart ikke redd men heller glad. Jeg fikk det for meg at jeg ikke skulle fortelle dette til noen, verken til avisa eller politiet. Men i den senere tid har jeg fortalt det til en del personer. Tipper at mellom de to ytterste lysene var det ca 25-30 meter avstand.

I mars 2005 var jeg på en tur i Luxor i Egypt. En kveld var vi på en lysmesse i tempelet Karnak. Med det samme jeg kom inn der, ble jeg helt utslått, ble svimmel og sjanglet nesten når jeg gikk. Ble veldig uvel i mageregionen også, men jeg kom meg tilbake til hotellet og når jeg la meg vart jeg veldig full av energi. Fikk ikke sove før langt på natt. Mens jeg låg der med øynene igjen og prøvde å få sove, så jeg med det indre øyet (det tredje øyet) de samme lysene som jeg så på UFOen som kom i mot meg og dette varte bare i noen sekunder. Med det samme de passerte meg hørte jeg en stemme på utsiden av mitt venstre øre som sa navnet mitt. Har fra jeg var ung hatt mange uvanlige opplevelser. Da jeg var ca 30 år hadde jeg en lysopplevelse som slo igjennom brystet mitt, det var en fantastisk opplevelse siden har jeg hørt stemmer i brystet noen ganger. Har aldri hørt stemmer i hodet som mange andre sier.

Herbert Risvik, Molde.

DE ELDSTE KILDER I NORGE – OM TEGN PÅ HIMMELEN OG MERKELIGE MENN.

Ting som viste seg på himmelen i riktig gamle dager fikk ofte en religiøs forklaring. Rene religiøse syner har rimelig nok ingen plass i denne boken, annet enn i grensetilfeller. Det finnes ikke så mange skriftlige nedtegnelser fra virkelig gammel tid. Man skal ikke dermed tro at observasjonene nødvendigvis var like få som antallet nedtegnelser. Det er grunn til å tro at antallet bevarte beretninger er lite i forhold til antall observasjoner.

Årsaken til dette er enkel. I tiden før den vanlige borger fikk lære seg å lese og skrive, døde beretningene fort hen. Aviser kom ikke til før i 1766, da Adresseavisen kom ut – rett nok med et noe mer beskjedent omfang enn i dag...

En annen sak var at det ikke fantes virkelige gode kommunikasjoner. En observasjon kunne nok bli fortalt og gjenfortalt i nærmiljøet, men det krevde en betydelig innsats i form av reising og overnatting å få avgitt rapport til noen slags øvrighetsperson eller andre som kunne nedtegne den for ettertiden. Likevel kan det godt tenkes at det ligger mange underlige saker i dokumentksamlingene etter for lengst hensovende prester, futer og lensmenn. I så fall vil det kreves års arbeid.

Siden vi allerede har nevnt Absalon Pederssøn Beyers opptegnelser, kan vi fortsette med ham. Presten Beyer var en ivrig nedskriver av ting som var litt utenom det vanlige, og på hans tid var det få som gjorde det med hans nøkternt billedlige framstilling. Det er verd å merke seg at presten Beyer ikke legger religion inn i sine beskrivelser:

Desember 1536, omtrent klokken 19.30-21.00, Bergen:

"Litt før Jul så jeg i luften dette syn, hvilket skjedde da klokken var halv åtte og varte til den var fullt ni. Christern Ulff og en gullsmed og begge deres kvinner og tjenestefolk så det, da de gikk fra badstuen". Det fortellingen går ut på er at en rund, "unaturlig", sort "sky" farer forbi og en tid dekker månen. Det slår flammer og røyk ut av "skyen", og det høres en susende lyd. Objektet beveger seg "hasteligen frem og tilbake" før det forsvinner.

Beyer kan selvsagt ikke gi noen forklaring på observasjonen, men tro mot sin tid er han sikker på at det må være et varsel om død og ulykker.

Påsken 1564, Bergen:

Observert av Absalon Pederssøn Beyer og hans hustru (fra kålåkeren). "Klokken kunne være seks. Da syntes det for oss som om der like ved Alle Helgenskirken var noe – som et gloende sverd – som slo tre ganger ned mot jorden og rykket seg hastig opp igjen, siden skiltes det i tre deler, som lignet skonrokker med knopper på ..." Beyer vet det selvsagt ikke, men her aner vi en klassisk form – den runde skiven med én side med kurvet enn den andre, og med utvekster eller utbygg. Hva kan Beyers "gloende sverd som slo tre ganger ned mot jorden" være for noe? Er det de kraftige lysstrålene som senere er blitt så vanlige i beskrivelsen av UFOer?

2.januar 1558, Bergen:

Absalon Pederssøn Beyer noterer i sin dagbok at "besynderlige tegn er sett på himmelen over Bergen..." Det er klart at han selv ikke var observatøren, og han gjengir ikke noe om hva observasjonen gikk ut på.

11.april 1569 eller -70:

"På denne dag så jeg, Absalon Pederssøn Beyer et underlig tegn, rundt som en sol men dog ikke så stor, med hvite striper som forvandlet seg til

blodfarge. Så forsvandt den runde ting og himmelen var klar og solen nedgangen...” På én side: Han snakker om noe som sterkt ligner et atmosfærisk fenomen, som en *bisol*. På den annen side: Han beskriver det i neste setning som en *ting*. Dermed er det mulig han oppfatter synet som nærmere enn selve solen. Ettersom han beskriver himmelen som klar, bør han ha sett solen samtidig som synet.

November 1569, Oslo:

Samme Beyer nevner i sine notater at en underlig ting er sett på himmelen over Oslo-området, tingen beskrives å ligne ”et brennende ris”. Det er ikke klart om han selv er observatøren. Trolig gjengir han bare en kilde, men etter selv å ha gjort to observasjoner sammen med andre har Beyer trolig blitt meget interessert i ting som viser seg på himmelen. Likevel er han neppe den som tror på hva som helst, legg merke til at det er bare fire anførsler i en lang periode. Og ”et brennende ris”? I presten Beyers religiøse miljø må det ha flommet over med tolkninger av hva er brennende ris burde bety! Riset var et symbol på tukt, straff og oppdragelse – en annen prest på den tid (og noen i dag også!) ville vel tolket det som et signal fra det høye om at dette redskapet burde brukes mer og oftere. Ganske særlig når det dreide seg om ”brennende” ris, skulle man tro?

Beyer nøyer seg med å gjengi lignelsen: *Som et brennende ris*. Halen etter en reaksjonsmotor? Flammehalen fra en rakett? Dette er tross alt 1569. En underlig sky som solen skinner i? Kanskje. Dersom den nøyaktige referenten Beyer selv hadde vært observatøren hadde han trolig skrevet mer, men det gjør han ikke. De gjengitte brokkene av Beyers notater er beskrevet til et mer moderne språk. Datidens rettskrivning var fordansket norsk med delvis tysk bokstavføring, og mildt sagt tungvint å lese i dag. Så det er et langt tomrom fra Beyer og til neste lettfinnelige melding om fenomenet på – eller fra – himmelen. Trolig ligger det meldinger fra dette tidsrommet i papirene etter prester og lensmenn rundt i landet, med de venter fortsatt på granskerne... Likevel finnes det da noe, selv om det ikke dreier seg om UFOer, dersom man er nøktern.

31.januar 1686 (årstallet er egentlig usikkert)

Det faller ting ned fra himmelen! Men det er bare ting som ligner brent papir eller askeflak. Sted er ikke angitt. Fenomenet er ikke særlig underlig – trolig har det vært en brann langt borte. Kreftene i atmosfæren er store, asken eller det brente papiret kan komme langt, langt borte fra. På 1700-tallet engang fikk man bevis for *hvor* store krefter som kan finnes i atmosfæriske fenomener, et stakittgjerde ramler ned fra det blå et sted ved Oslofjorden. Virvelstormer kan være sterke selv her i Norden – det var nok noen som savnet et gjerde, noe sted!

15.april 1752, Stavanger:

Men dette er en UFO-rapport: En merkelig, åttekantet gjenstand sees på himmelen. Været er dårlig, sterk storm. I praksis betyr dette at den åttekantede gjenstanden kan være lett materiale som drives av gårde med stormen. Det angis dessverre ingenting om hvorvidt den fulgte vindretningen eller ikke. Så kommer vi til avisenes tid.

Kongelig Privilegert Adresse Kontoirs Efterretninger udi Christiansunds Stift, 20.november 1769:

"Tåke" og flekker over selve solskiven. Flekkene lot ikke til å bevege seg. Observatørene er en kapteinløytnant og en "kontrolleur". Det høres ut som et meteorologisk fenomen.

1852, et sted i Norge:

Tre runde gjenstander kom fra vest og fløy videre mot øst. Min kilde er UFO-bladet med det selvironiske navnet Flying Saucer Review. Andre opplysninger finnes ikke. Det er sannsynlig at observasjonen er å finne i et avisnotat.

Våren 1870, Ålen i Sør-Trøndelag:

En dame så noe som hun beskriver som en flygende gjenstand. Hun var sikker på at "noen" om bord vinket til henne! Rapporten kom fram med hennes barnebarn som hadde hørt historien mange ganger. Det er verd å merke seg at Ålen ligger like ved et kjent sted i slike sammenhenger – Hessdalen.

2.november, 1886, klokken 20-21, Hamar:

En merkelig "sky" eller hvitt gjennomtrengende lys viser seg på himmelen og går hurtig mot nordøst. Av og til sender den ut lysende stråler til flere sider. "Skyen" beholder sin form hele tiden under den raske forflytningen. Et lysfenomen, og igjen hører vi om disse lysstrålene som blusser opp i forskjellige retninger. Affæren ble dekket av Oplandenes Avis for 3.november 1886. Det var ellers sesong for lysfenomener; den 6.november 1886 så man en ildkule passere over Hamar. Den så ut til å endre kurs fra stup til horisontal flukt før den forsvant. I april 1892 så man en ildkule med en lang rød hale etter seg over Skien. Den hadde meget stor hastighet og så ut til å styrte ned i nærheten av Brække.

Trolig dreier det seg om meteoror. Det eneste merkelige er den ildkulen som man mente trakk ut av stupet som et annet fly før den "forsvant ut i det blå", som Hamar Stiftstidende beskriver det. Akkurat *den* manøveren har ennå ingen meteor gjort, men det *kan* finnes muligheter for et synsbedrag her, i form av avvikende lysbrytning i varmere luft nær bakken, for eksempel.

Natt til torsdag 27.juni 1895, Ålen i Sør-Trøndelag:

Denne natten var det folk og fisket i Hesjøen, en liten fjellsjø midt i Kjurudalen. De så et lysende legeme med form nesten som en sopelime falle ned fra himmelen. De så det fra det øyeblikk det kom foran fjellskråningen på motsatt side av sjøen, og observerte det til den enten forsvant eller traff

skråningen omtrent midt mellom toppen av skråningen og vannflaten i Hesjøen. Avstanden fra fiskerne til gjenstanden anslo de til å være omtrent én kilometer.

Beyers "brennende ris" kommer automatisk fram i minnet! Noe annet som også stikker seg fram er at igjen er vi i Ålen, igjen er vi bare et stykke fra den dalen som elva Hesja renner igjennom på sin vei ut fra Hesjøen – Hessdalen. Ute i verden er vi nå inne i den tiden da de såkalte "luftskipsobservasjonene" florerer som mest. I Norge har vi ennå ingen av dem, men vi har noe som man trodde kanskje var en ballong, observert fra et skip, og vi har en annen observasjon fra mars 1901: Et rundt, blankt objekt som kommer fra nordøst og går mot vest. Fra 1907 finnes en melding om et objekt som svedde over et skip og visstnok også ble fotografert. Disse meldingene er for vage og mangler detaljer som tid og sted, og er derfor umulig å kommentere.

Tviberg, høsten 1907:

Tre gutter i tolvårsalderen var vitner til at en lysende gjenstand fløy fra nordøst mot sørvest. Det var klar himmel, lite vind, lett skydekke i lav høyde, muligens ca 200 meter. Guttene så gjenstanden fra den kom fram bak fjellet Stauren, som er omtrent 180 meter høyt og stupbratt mot øst. Gjenstanden var rund og blank og hadde meget stor hastighet. I forhold til guttene passerte den lavere på himmelen enn måneskiven sto. Den hadde ingen hale etter seg. Der og da trodde guttene det måtte være et "værlys" eller kulelyn, som de hadde hørt snakk om. I ettertid tvilte observatørene på denne konklusjonen, bl.a. fordi gjenstanden var så stor – på den avstanden guttene sto var den like stor som måneskiven, og avstanden kunne jo ikke i noe tilfelle være mindre enn 500 meter, som var avstanden til det fjellet den kom fram bak. Observatøren som fortalte om dette i 1983, var da pensjonert politistasjonssjef.

Kilde: Boka UFO i Norge, Willy Ustad, utgitt i 1997.

FREMTIDEN I DE SMÅ GRÅS HENDER?

aka@uib.no

DE FLESTE FORBINDER UFOER MED FILM OG TV. FOR NOEN FÅ ER DE ET AKADEMISK SYSSEL. FOR ANDRE IGJEN ER DE UIDENTIFISERTE FLYGENDE OBJEKTENE NOE MER. AKA HAR SNAKKET MED TORGEIR SJØSTRØM HANSEN I NETI, OG LEST LITT I RELIGIONSVITENSKAPLIGE BØKER.

TAKEN, INDEPENDENCE day, Nærkontakt av tredje grad, ET, Plan 9 from outer space, Babylon 5, Star wars, Signs, Alien; Vi har vel alle latt oss underholde av utenomjordlige vesener. Noen ganger har de vært vennene våre, andre ganger har de spist oss.

ET KJENT UFO-FENOMEN i Norge skal være en eggformet ring i bakken på Bømlo oppdaget i 1976. I tillegg har stedet Hessdalen mellom Røros og Trondheim markert seg sterkt på UFO-kartet. På 80-tallet var det gjort så mange UFO-observasjoner der at folk spekulerte i om Hessdalen kunne være en slags UFO-base. Observasjonene dreide seg om lysfenomener og sigar gjenstander.

I NORGE FINNES to organisasjoner som jobber opp mot UFO-gåten: UFO Norge og NETI. UFO Norge ble opprettet i 1973 og het da Norsk UFO Center. Organisasjonen har en åpen og kritisk holdning til fenomenet – og ser etter naturlige forklaringer der det er mulig. I tillegg arbeider de med det de kaller USO - Uidentifisert Submarint Objekt.

NETI - Norwegian organization for the study of Extra Terrestrial Intelligence – presenterer seg på sine nettsider som «en frittstående-, politisk uavhengig-, non-profit organisasjon, som arbeider for å finne svaret bak UFO-gåten». I organisasjonen, som ble stiftet i 1997, er det åndelige aspektet ved UFO-interessen sterkere enn i UFO Norge.

TORGEIR SJØSTRØM HANSEN har vært aktiv i NETI i nær ti år, og er en av rundt 20 aktive i Bergen.

HVORDAN KOM DU INN i organisasjonen?

- I 1997 ble det arrangert en internasjonal UFO-kongress i Oslo, hvor en av foredragsholderne oppfordret oss til å starte en organisasjon. Han ble tatt på ordet, og flere av oss som var der snakket sammen om dette. Jeg var ikke med på det første møtet, men meldte meg inn kort tid etter at jeg fikk vite at NETI var i gang.

HVA BETYR NETI for deg?

- NETI utviklet seg til å bli en motpol til UFO Norge, og akkurat det var viktig for meg da jeg meldte meg inn. Videre gir mitt engasjement i NETI meg muligheten til å forfølge det som kanskje er det største mysteriet i menneskehetens historie. Dette mysteriet mener vi i NETI at langt på vei kan forklares.

FÅR DU NEGATIVE tilbakemeldinger fra folk? Hva svarer du til UFO-skeptikere?

- Negative tilbakemeldinger har vært en gjennomgangsmelodi i mange år, men nå i det siste har det dabbet av litt. Det tror jeg er fordi tanken om at «det kan ikke bare være oss» har fått et sterkere feste i folks bevissthet. Til de som likevel er skeptiske, sier jeg «sjekk bevisene!». Bevisene vi har i dag er formidable, og ønsker man å bruke litt tid på det som er å oppdrive, så vil man bli forbauset over hva som finnes.

KOMBINERER DU medlemskapet i NETI med tilknytning til en annen religion?

- Nei, det gjør jeg ikke. Religionene, slik jeg ser dem, er sterkt begrensende på menneskesinnet. De er både kontrollerende og dømmende, og det tiltaler

meg rett og slett ikke. Men når det er sagt, så tror jeg på benevnelsen Gud, men jeg tror jeg kanskje har en litt annen innfallsvinkel enn folk flest.

Kitty H.B. Kristiansen på NETIs stand i Bergen 2007

HVA TENKER DU OM populærkulturens framstilling av vesener fra andre planeter?

- Den type framstilling av utenomjordiske som vi finner i populærkulturen består stort sett av skremselspropaganda. På slutten av 50-tallet så vi en utstrakt svartmaling av utenomjordisk liv i datidens sci-fi-filmer. Det hele handlet om å skremme mennesker, skape så mye frykt som mulig. Det for å ha noe å spille på den dagen utenomjordiske skulle vise seg i sine skip -altså for å skape enda en fiende å krige mot. Vi må litt kortere tilbake i tid for å finne filmer som gir et annet inntrykk, for eksempel til åttitallet og filmene E.T. og Cocoon. Av nyere dato kan Mission to Mars være verdt å få med seg. Ellers kan jeg jo nevne at min egen erfaring med utenomjordisk liv ikke har skremt vettet av meg, men derimot gitt meg innsikt.

PÅ NETTSIDENE STÅR DET at NETI jobber for å få UFO-saken under demokratisk kontroll. Hva mener dere med det?

- UFO-spørsmålet styres helt og holdent av det militære og militær etterretning. Disse har stått, og står fremdeles, for etterforskningen av alt av UFO-observasjoner og driver i tillegg aktivt med bortforklaringer. NETI vil ha dette inn i folkevalgte organer; regjeringer må inn i bildet slik at våre folkevalgte kan slippe denne informasjonen ut til folket.

NÅR ER UFO-GÅTEN løst, tror du?

- Mye er løst, men informasjonen holdes som sagt hemmelig. Dette er den største hemmeligheten noensinne, men stadig skjer det nye ting, så informasjonen kan komme både i morgen og om 10 år. Det siste som er sluppet er rapporter fra CNES - den franske romfartsorganisasjonen. CNES har lagt ut cirka 1600 rapporter, og vil følge opp med ytterligere 1400 rapporter med både bilder og filmklipp. Hvem vet - kanskje er det franskmennene som skal sprekke boblen?

TIL SIST: HVA ER for deg det viktigste med en organisasjon som NETI? - Det viktigste er at vi får informere andre om at vi ikke er alene i universet. Så interesserte lesere må gjerne ta kontakt med oss.

FORSKERE OG de som tilhører den gruppen som forskes på, er ikke alltid like enige. Ofte kan også forskeres tilnærming virke sårende. Det er likevel sjelden forskernes intensjon – de prøver bare å angripe emnet fra sitt eget ståsted. Det er skrevet flere fagbøker som tar for seg UFOer og menneskene som «tror» på dem. Fra samtalen med Torgeir Sjøstrøm Hansen fra NETI beveger vi oss nå over til religionsvitenskapelig faglitteratur om UFOer.

DEN DANSKE religionshistorikeren Mikael Rothsteins bok UFOer og rumvæsener – Myten om de flyvende tallerkener, kan man lese at begrepet «flygende tallerkener» først dukket opp i amerikanske nyhetsmedier sommeren 1947. Det etter at piloten Kenneth Arnold rapporterte å ha sett ni merkelige flygende objekter under en flytur. Han beskrev dem som halvmåneformede, og forklarte at de bevegde seg slik en tallerken ville gjøre om man kastet den bortetter vannet. I avisen ble forklaringen hans noe skrevet om. Der ble objektene han observerte beskrevet som «flygende tallerkener» heller enn halvmåneformede objekter. Beskrivelsen spredte seg til flere aviser – og etter hvert trådte flere og flere vitner fram med sine observasjoner av flygende tallerkener.

I DAG BRUKER de fleste gjerne UFO som betegnelse på kjøretøyene, men alle vet likevel hva man mener med «flygende tallerkener». Rothstein trekker fram det påfallende i at senere varslede observasjoner lignet mer på avisenes fortelling enn Kenneth Arnolds egen. Han går så langt som til å betegne presseomtalen av Arnolds opplevelse som en slags «grunnleggingsmyte».

I 1952 MØTTE en annen mann, George Adamski, en høy og vakker mann ute i ørkenen i California. Mannen presenterte seg som Orthon fra planeten Venus. Orthon kontaktet Adamski for å fortelle at beboerne på hans planet var bekymrede over menneskenes kjernefysiske eksperimenter - og at de derfor holdt jorden under oppsikt. Adamski er den første kjente personen som har hatt det man kaller nærkontakt av tredje og fjerde grad, hvilket vil si å ha sett og erfart romvesener på nært hold.

SELV OM ENKELTE romvesener beskrives som høye og blonde idealmennesker, eller som små hårete troll, er den dominerende utseendebeskrivelse av romvesenene i dag en annen. Den mest vanlige beskrivelsen er en cirka halvannen meter høy skikkelse med lange armer, grålig hud og store skrå øyne.

I NESTEN 300 ÅR har man regnet med at vitenskapen skulle komme til å erstatte religionen. Likevel har vi ennå til gode å oppleve religionens død. Så lenge vitenskapen ikke kan gi oss svarene på de eksistensielle spørsmål, må vi sannsynligvis også vente på religionens død. Det skriver religionsviterne Ingvild Gilhus og Lisbeth Mikaelsson i boka *Kulturens refortrylling – Nyreligiøsitet i moderne samfunn*.

GILHUS OG MIKAELSSON trekker fram det de kaller UFO-religioner som eksempler på tendenser til at vitenskap og religion går inn i hverandre. Enten ved at de forener religion og vitenskap, eller ved at religionen forstår seg selv som vitenskap. Karakteristisk er at de religiøse mener at den vitenskapen religionen står for representerer et høyere nivå av innsikt enn det den jordelige vitenskapen selv gjør. Samtidig påpeker Gilhus og Mikaelsson at denne vitenskapen skiller seg fra vanlig vitenskap ved å ikke ha empiriske kilder. Likevel er det rent teoretisk sett ikke dermed sagt at den er «gal».

DET SOM SKILLER UFO-religioner fra andre religioner som også opererer med ulike skikkelser på himmelen – for eksempel kristendommen - er at UFOene er til stede i menneskenes eget fysiske rom. Men hvorfor får vi besøk? Som oftest forklares årsaken til de mange besøkene med den atomtrussel vår verden står overfor. Romvesenene ønsker altså å passe på at vi ikke utløser en atomkrig og slik forstyrrer balansen i universet. En annen vanlig forklaring er at vesenene ønsker å formere seg med mennesker. Her hører man gjerne om kvinner som blir gravide for så å bli fratatt fosteret. En tredje gjenganger er mennesker som er blitt utsatt for vitenskapelige eksperimenter. Men hvorfor tas problematikken så sjelden opp i seriøse medier eller i politikken?

SLIK HANSEN også oppga, er det en vanlig påstand fra UFO-interesserte at årsaken til at fenomenet er så lite kjent, er at regjeringer og etterretningstjenester tilbakeholder bevismateriale fra offentligheten. Gilhus og Mikaelsson på sin side, betegner dette som en del av UFO-myten: De som oftest diffuse historiene om hvordan bevismateriale blir holdt vekk fra offentligheten er blitt en del av UFO-overleveringen. Slik kan ingen slå hull på de UFO-interesserte påstander – ettersom myten om de store sammensvergelsene forklarer hvorfor eksistensen av UFOer ikke kan bevises. Myten om UFOene og myten om konspirasjonen både forutsetter og underbygger hverandre.

AKKURAT SOM det er med andre religioner, er også UFO-religionene – eller den klare troen på UFOer, slik som i for eksempel NETI - interessante fenomener selv om de ikke nødvendigvis kan tilby «sannheten». Folklorister, for eksempel, ser på UFO-troen som en form for moderne folkereligiøsitet beslektet med forestillinger om alver, nisser og troll.

PÅ NETIS HJEMMESIDER står det «NETI – Vi Ikke Bare Tror - ... Vi Vet!!!» For oss som enda ikke er overbeviste kan det kanskje virke noe drøyt – men samtidig kan vi vel ikke avfeie det helt heller?

Kidnappet – og sluppet løs igjen – JEG BLE BORTFØRT AV EN UFO

Fyrvokteren på Dassen-øya utenfor Cape Town våknet av en underlig støy, og oppdaget en eggformet gjenstand i lav høyde. Da han forsøkte å rømme inn i fyrtårnet igjen, ble han slått i svime. Fem timer senere ble han – i mange vitners påsyn, kastet ut av UFOen på en bondegård langt unna, iført pyjamas og slåbrok! UFOen ble også sett på radarskjermer, og av mange andre øyenvitner. En helt utrolig hendelse, som det sørafrikanske sikkerhetspolitiet har nedlagt forbud mot å omtale.

Edward Crafford våknet med et rykk og satte seg opp i sengen og lyttet til den underlige hvinende lyden som omga fyrtårnet hans. Det lød nærmest som om en million summende insekter var kommet til øya og gått til angrep på fyret, men i tillegg var det et hvitglødende lys som strømmet inn i soveværelset hans.

Den 24 år gamle fyrvokteren på Dassen-øya, som ligger fem timers reise med hurtiggående motorbåt fra Kappstaden i Sør-Afrika, bodde alene på øya, bare i selskap med de tusenvis av pingviner som legger eggene sine i de lave buskene, samt noen klippekaniner og skilpadder. En gang hver annen uke kom en barkasse ut til ham med forsyninger, og han måtte ta robåten ut og møte den, der den lå og ventet ca. 1000 meter fra land. Barkassen kunne nemlig ikke legge til ved kysten av klippeøya.

Denne natten, torsdag den 23. november 1978, hadde Crafford vært alene om å vokte fyret på Dassen-øya i 3 år. Det var et ensomt liv, men det var slik han likte det. Hans eneste våpen var et gevær kaliber 22, som han brukte til å skyte en og annen kanin med til mat når vinterstormene eller sørøststormene i sommerhalvåret hadde hindret barkassen med forsyninger i å nå ut til ham. Da Crafford var på noen få dagers ferie i Kappstaden i august 1978, ble han spurt om han aldri følte seg ensom eller redd der ute på øya. Til det svarte han: Hva pokker er det å være redd for der? Ingen kan gå i land på øya unntagen med en flatbunnet pongtong, og hva det angår å være ensom, så foretrekker jeg selskap med fugl og kaniner fremfor mange mennesker jeg kjenner. Jeg ville ikke bytte med noen i verden.

Det ultramoderne fyret var helautomatisert og kontrollrommet befant seg like ved siden av Craffords soverom. En gang i uken klatret han opp vindeltrappen for å pusse og kontrollere lykten, og på godværsdager satt han på et klippefremspring og fisket og nøt utsikten ut over Sør-Atlanteren. Og når stormene raste med vindstyrke helt opp imot 180 km/t, satt Crafford trygt og lunt inne i fyret. Han kastet et blikk på klokken på nattbordet og

merket seg at den viste nøyaktig 23.35. Et øyeblikk tenkte han seg den muligheten at det kunne være et helikopter som svedde over fyret, og som hadde med forsyninger til han, siden den vanlige båten var 5 døgn forsinket. Men ingen ville sende et helikopter til fyret på den tiden av døgnet, og lyden han hørte lignet heller ikke det minste på den som frembringes av et helikopter.

Han slengte på en slåbrok over pyjamasen og gikk ut i den varme, fuktige sommernatten.

En oval gjenstand. "I det jeg trådte ut og satte foten på betongtrappen utenfor fyret, så jeg noe som svedde to meter over øya og til venstre for meg. Det var en underlig, oval gjenstand som minnet mye om et egg, og den strålte ut et så kraftig lys at det gjorde vondt i øynene", fortalte Edward Crafford senere på sykehuset. "Den svedde så lavt at det nesten så ut som om den berørte klippene. Jeg hadde sett noe lignende i mitt liv. Den kunne minne om et gammeldags luftskip, men var altfor liten til å kunne være det. Den opplyste fyret og hele øya og sjøen omkring."

Bevares, jeg ble redd, og snudde meg for å rømme inn i fyret igjen og stenge døren. Men i det samme øyeblikk var det noe som traff meg i ryggen, og idet jeg falt over ende kjente jeg et bedøvende slag i hodet, som om jeg var blitt sparket av et mulddyr. Jeg har en klar erindring om at den summende eller hvinende lyden kom rett over meg, og så svimet jeg av."

Selv om Crafford på dette tidspunkt var bevissløs, hadde han følelsen av at han ble løftet opp, og at han forsøkte å sette seg til motverge, men at han ikke hadde krefter til det. Den hvinende lyden, husker han, var så kraftig at han trodde trommehinnene skulle sprenge. Så sank han inn i fullstendig bevisstløshet.

Ble kastet ut. Noen minutter over klokken fem om morgenen, omkring fem timer etter at han hadde mistet bevisstheten ute på øya, gikk den 50-årige bondekona Annie Vos på gården Nieuwe Rus, ut i fjøset for å forvisse seg om at gårdsarbeiderne melket kuene. Gården ligger inne på fastlandet, ca 200 kilometer nordvest for Kappstaden. Hun befant seg inne i den digre låven, sammen med 22 arbeidere da de hørte en lav hvin, som fikk fru Vos til å tenke på lyden av sinte veps eller millioner av bier. "Lyden var meget lav, og jeg kunne ikke forestille meg hva som sto på", forteller fru Vos. "Jeg sprang ut av låven, og så at landskapet var badet i det mest strålende lys jeg har sett. Det lyste opp all verden rundt omkring, og jeg så en merkelig gjenstand som svedde i luften, som et digert egg."

I samme øyeblikk som fru Vos og arbeiderne iakttok den merkelige gjenstanden i luften, kom hennes mann løpende i bare pyjamas fra

våningshuset, væpnet med en dobbeltløpet hagle. Han stirret på gjenstanden som befant seg omtrent en meter over bakken, og som sendte ut et strålende lys gjennom noe som så ut som vinduet på begge sider.

"Noe falt ned fra gjenstanden, og jeg hørte at det traff bakken med en dump lyd", forteller fru Vos. "Og mens jeg fortsatte å stirre forsvant gjenstanden med en slik utrolig fart at jeg ikke ville ha trodd det var mulig, om jeg ikke hadde sett det med mine egne øyne. Jeg har sett jetfly starte, men den farten er ingenting sammenlignet med dette. Det ene øyeblikket svevde den over gården vår, og i neste øyeblikk skjøt den nesten loddrett opp mot den rosenrøde morgenhimmelen og forsvant på et øyeblikk".

Mens Vos med hagelen i beredskap nærmet seg den gjenstanden som var blitt droppet på marken, nærmet hans kone og arbeiderne seg med ytterst forsiktighet fra den andre kanten, væpnet med høygafler og andre redskaper. Da de kom helt innpå, så de at det var et menneske som lå der, en mann i pyjamas og slåbrok.

Politiet tilkalles. Mannen var bevisstløs, og etter at Vos hadde forvisset seg om at den fremmede var ubevæpnet, rakte han sin kone geværet mens han sammen med en av arbeiderne løftet opp mannen og bar han inn i huset og la han i en seng. Mens fru Vos telefonerte til politiet og ba dem om å få med en ambulanse satt Vos selv vakt over den bevisstløse mannen med geværet klart.

"Han så ut som en ganske alminnelig mann", fortalte Vos senere, "men jeg tok ikke sjansen på å røre han. Jeg er ikke den som tar unødige sjanser. Jeg tenkte det var best å la politiet ta seg av alle ting, og bare sitte der på vakt med geværet, i fall mannen skulle våkne og forsøke å stikke av. Jeg ville ikke ha drept han, men ville ha skutt han i bena for å forhindre han i å rømme om han hadde forsøkt. Politiet kom til stedet etter 20 minutter, fulgt av ambulansen. To væpnede politimenn fulgte med den ennå bevisstløse mannen til sykehuset i Malmesbury, en times kjøring fra gården. Her ble mannen undersøkt av legene, som ikke kunne finne noen brukne knokler eller andre skader som kunne forklare hans tilstand. De kom til at han måtte befinne seg i sjokktilstand, og behandlet han i overensstemmelse med det.

Hengende rundt halsen på mannen fant politiet et identifikasjonsmerke av den typen som utstedes til militære, og det identifiserte mannen som Edward Crafford, oppga hans nummer, religion og at han var tjenestepliktig i den sør-afrikanske marinen. Mens politiet ringte rundt for å innhente opplysninger om mannen, kom barkassen med forsyninger til Dassen-øya, men man kunne ikke se noen tegn til Crafford der inne. Signalene fra barkassen ble ikke besvart, og på tross av at fyrlykten skulle være sløkt kl 0700, lyste den ennå.

Den lille jollen som barkassen førte med seg ble satt på vannet, og to menn dro i land for å se etter Crafford, men de kunne ikke finne spor etter han.

Båten hans lå der, og det var ikke mulig for Crafford å ha forlatt øya uten båt. Ikke noe menneske i verden kunne svømme fra øya inn til fastlandet, for bortsett fra distansen er vannet iskaldt og det er konstant fare for å bli tatt av hai. Barkassen lå fremdeles utenfor øya og ventet da skipperen ble kalt opp over radio fra marinehovedkvarteret i Simonstown, nær Kappstaden. Han ble anmodet om å foreta undersøkelser om Crafford og hvordan han kunne ha kommet seg fra øya og til stedet der bondekona hadde funnet han samme morgen.

Historien bekreftet. Representanter for sikkerhetspolitiet avhørte ekteparet Vos hver for seg, og før de kunne ha fått tid til å dikte opp noen historie, selv om de måtte ha hatt noe ønske om det. Arbeiderne på gården ble også avhørt hver for seg, og det ble opptatt forklaringer om det merkelige luftfartøyet ankomst og utkastelsen av Crafford. Det var ingen avvikende detaljer i forklaringene deres, og de stemte helt overens med det ekteparet Vos hadde observert.

Edward Crafford våknet opp av sin bevisstløshet, legene betegner det som en koma-lignende tilstand som de aldri hadde støtt på før – kort etter middag samme dag. Han virket ør og forstumlet og meget forskremt inntil han ble forsikret om at han befant seg på sykehuset, og at mennene som omga han var fra politiets sikkerhetsavdeling. Han fortalte dem nøyaktig hva som var skjedd, slik han husket det. Beskrivelsen av luftfarkosten stemte på alle vis overens med den som ekteparet Vos og arbeiderne deres hadde gitt, og ennå mens han fortalte det han visste – som var lite nok – meldte radarstasjoner fra om at en ukjent gjenstand som beveget seg med utrolig fart, hadde vist seg på radarskjermene kort etter midnatt og igjen ved fem-tiden om morgenen. Gjenstanden hadde beveget seg med en så utrolig fart at radarpersonellet og andre som arbeider innen det sør-afrikanske forsvarets varslingsstjeneste helte til den oppfatning at det dreide seg om en meteoritt. Men det kom også inn rapporter fra en rekke mennesker som hadde vært ute omkring kl. 04.55 den morgenen og som hadde sett en ukjent gjenstand, strålende opplyst, som beveget seg med lynets hastighet i lav høyde over Kapp-halvøya i nordvestlig retning.

Muligheten for at det kunne ha vært et slags russiske spionfartøy ble omhyggelig vurdert, men forkastet av tre årsaker: Ikke noen farkost bygget av mennesker kunne nå opp i den anslåtte hastigheten til farkosten som tok opp Crafford. Russerne ville heller ikke ha noen grunn til å bortføre en mann fra et ensomt fyr og droppe han der hvor Crafford ble droppet, og for det tredje, farkosten hadde ifølge Vos og hans kone og arbeiderne og Crafford selv, ingen synlige fremdriftsmidler, hastigheten til tross. Det ble øyeblikkelig av sikkerhetsmessige grunner nedlagt forbud mot å offentliggjøre alle ytterligere nyheter om hendelsen. "Vi vil ikke skremme vettet av folk", sa en høy politiembetsmann.

Ingen radioaktivitet. Crafford ble holdt i en isolert avdeling på sykehuset i 2 dager mens han ble underkastet alle mulige undersøkelser med henblikk på radioaktiv eller annen forurensing, men ingenting kunne finnes. Han

hadde åpenbart vært utsatt for et alvorlig sjokk, men etter 2 uker hadde han kommet seg tilstrekkelig til at han forlangte å bli sendt tilbake til fyret.

I mellomtiden var 2 menn bevæpnet med maskinpistoler, granater og raketter blitt sendt ut til øya. Flyvåpenets jagerflykommando sto klar til øyeblikkelig innsats, og marinefartøyer med de mest moderne våpen patruljerte sjøen sør og vest for Kapp-halvøya, mens rekognoseringsfly holdt utkikk etter inntrengere, men alt uten resultat. Crafford fikk ordre av sikkerhetstjenestens sjefer om ikke å omtale sin opplevelse til noen, og ekteparet Vos fikk også beskjed om å tie. Som en offiser uttrykte det: "Det er gjort nok skade allerede med det som er lekket ut. Vi ønsker ikke å få noen panikk i full målestokk å hanskes med. Vi vet alle sammen hva som skjedde i Amerika i 1938 da folk skrudde på radioen og fikk inntrykk av at Amerika ble invadert fra Mars. Vi vil ikke ha den slags panikk her.

Har ikke latt seg skremme. Crafford vendte tilbake til øya like før jul, og uttalte da til en reporter: "Jeg kan ikke si mer enn hva jeg sa på sykehuset. De har forsegledd leppene mine, og som tjenestepiktig i Marinen har jeg ikke lov til å si mer. Men jeg drar tilbake til Dassen-øya, og jeg er ikke redd. Jeg har fått noen våpen med meg, men jeg tror ikke jeg vil komme til å trenge dem.

Siden den gang er det gjort flere observasjoner av gjenstander som det sørafrikanske sikkerhetspolitiet har betegnet som uidentifiserte flygende objekter, men et hemmelighetens slør er blitt trukket over disse observasjonene så vel som over Crafford-affæren. Sikkerhetspolitiet forsøker å finne ut av mysteriet med både de andre observasjonene og hva som skjedde med Crafford, en hendelse som i øyeblikket trosser enhver forklaring.

Kilde: Vi Menn 15.05.1979

DU TROR DET IKKE FØR DU SER DET

Grytidlig fredag morgen. To forstandige mennesker i samme bil. De ser noe oppsiktsvekkende. Noe ingen av dem verken kan forstå eller forklare.

Hva i all verden var det for en forunderlig affære vi så? Aud Dekkerhus og Peder Bjørkmann står på stedet og ser på hverandre. Til daglig er de kolleger innen helse- og sosialetaten i Vikna kommune.

Aud bor bare få minutters kjøring fra Nærøysundbrua. Hjemmefra ved Sandvika så hun om morgenen noen ekstra lys over den karakteristiske radiomasta i retning Rørvik. Og da de kom kjørende opp mot

Nærøysundbrua noen minutter over klokka seks, måtte Peder stoppe bilen.

Stort og lysende

– Da lysene begynner å røre på seg, stopper jeg og sveiver ned vinduet. Et fartøy med over fem kraftige hvite lys på undersida og flere enn fem mindre lys over disse igjen kommer svevende ned rundt radiomasta i retning av bilen vår. Knappt 100 meter unna stopper fartøyet nedflyvinga og svever 5-10 meter over bakken på en merkelig måte før det glir bort fra oss og forsvinner ned i krattskogen bortenfor vegen. Det er kun en brummende lyd – litt som på utsida av en transformator – å høre, forteller Peder.

Måten «fartøyet» beveget seg på minnet ifølge Peder om hvordan to magneter frastøter hverandre. Lysene var ikke for å opplyse bakken, mer som kraftig lys som kommer ut vinduene på et hus. Likevel ble bergskråninga under radiomasta svakt opplyst i mørket. Lysene beveget seg ikke uavhengig av hverandre, de satt fast og rørte seg i forhold til bevegelsen.

– Etter å ha kikket på området i dagslys må faktisk fartøyet ha vært mellom 50 og 100 meter langt. Etter å ha fortalt om opplevelsen til en person som bor like ved masta, fortalte hun om en tilsvarende opplevelse på samme sted en uke før den store Nato-øvelsen «Battle Griffin» i fjor. Hun skimtet også konturene av det, sier Peder Bjørkmann.

I utgangspunktet tror han ikke på «små grønne menn», men står fast på at dette måtte være noe aldeles spesielt.

Måtte gå en tur søndag

Også Aud er sikker på at de så noe uforklarlig om morgenen for fire dager siden.

– I tillegg til de blanke lysene under, mener jeg det var noen skarpe røde lys i retning av Rørvik. Og det var virkelig rart at det ikke var noen særlig lyd fra denne greia, sier Aud. Søndag gikk hun i dagslyset en tur opp til masta for å se om det kanskje var noen merker nede på bakken under det lille fjellet. Det var det ikke, og heller ikke noen av folkene i de to husene som ligger like ved, har angivelig merket noe spesielt.

– Men kanskje andre har sett noe av det samme som oss. Det var i hvert fall en uforklarlig opplevelse, sier Aud. Peder kjørte først cirka 100 meter opp mot Nærøysundbrua, slik at de om mulig på nytt skulle få øye på farkosten som gikk ned i buskaset. Men ingenting var å se.

Uansett – de to kollegene hadde iallfall mye å prate om på tur til møtet i Steinkjer.

Utrolig interessant

Arnulf Løken i foreninga UFO-Norge, avdeling Midt-Norge, har fått melding om denne observasjonen ved Rørvik, og mener den er svært interessant.

– At to personer ser det samme er spesielt, og fra vår side er det interessant med de konkrete observasjonene som her er gjort, sier Løken.

Han minner om at denne delen av Nord-Trøndelag de siste årene har utmerket seg som et område med flere kvalifiserte observasjoner av uidentifiserte flyvende objekt.

– Jeg hadde fotoapparat liggende bak i bilen, men kom aldri så langt som å få hentet det fram, smiler Peder Bjørkmann

Aud Dekkerhus og Peder Bjørkmann så fredag morgen noe de aldri i verden ville nevnt for en levende sjel hvis de hadde opplevd det hver for seg En svær og lysende farkost kom ned og rundt den karakteristiske masta ved Batterihøgda.

09.10.2000 OPPDATERT 03.03.2003 kilde: www.namdalsavisa.no Tom Lysø

Anmeldelse:

"Den Slovenske Enoch" – møte med UFO og Aliens

En apokryf av det helt spesielle slaget.

For dere som ikke hadde anledning til å feire NETI's 10 års jubileum og ikke fikk se og høre Tharald Becks foredrag i Oslo om Den Slovenske Enoch, har nå anledningen til å bestille foredraget og Den Slovenske Enoch hos NETI. Den norske oversettelsen bygger på den engelske oversettelsen fra 1926. Jeg har gjort den så ærlig som mulig og forsøkt å holde formen i teksten så langt det lot seg gjøre uten at meningen i den engelske teksten blir endret. Vi vet egentlig ikke hvordan originalen har sett ut. Det vi sitter igjen med er en tekst som over århundrenes løp har fått en sterk religiøs farge. Vi antar at Enoch kan være den som startet jødernes skrift tradisjon.

Det skriftlige uttrykk lært han av "de fremmede". Han skrev 366 bøker. Vi har noen få levninger igjen som er kopier av kopiene. Resten av tekstene gjenstår å finne hvis de ikke er slettet fra jordens overflate. Vi må anta at den opprinnelige teksten er blitt endret, slettet og tillagt. Det samme gjelder også for skriftene i gammel- og ny testamentet som vi kjenner idag. Til tross for den religiøse formen i Enoch dokumentet, ser en tydelig den tekniske beskrivelse av hva Enoch møter på sin vandring på de forskjellige himlene.

Når dokumentet ble til vet vi ikke. Det kan ha vært skrevet for 6000 år siden eller like gjerne vært skrevet for 6 millioner år siden. Dokumentet ble funnet i Slovenia og Russland på 1400 tallet. Det vi vet er at Enoch levde før "Syndefloden" (det norske navnet kommer av det tyske Sint Flut som betyr Stor flom) og dokumentet beskriver en unik hendelse i Enochs korte liv - 365 år på jorden, og som ville få konsekvenser for resten av hans liv og

for etterslekten. Dokumentet gir oss et glimt inn i en teknologisk verden vi ikke engang selv har nådd. Vi har bare så vidt begynt. ISS - International Space Station er vårt første lille sprang mot "erobringen" av verdensrommet. I forhold til "de fremmedes" teknikk er vi – menneskene, fortsatt på "buskmann" stadiet. Vi er faktisk i sinn på samme nivå som Enoch da han første gang møtte de to mennene ved fotenden av sin seng og som førte ham inn i et romskip eller romstasjon som befant seg i bane rundt jorden. Helt usannsynlig vil mange si. Klart det er det. Vi har fått vite med morsmelken at vi er alene i et stort himmelrom med milliarder av stjerner og planeter. Det trodde også Enoch. Han fikk en annen oppfatning etter å ha foretatt sin første reise med "de fremmede". "Den Slovenske Enoch" er ingen beskrivelse av en astral, åndelig eller "nær døden" reise, men en reisebeskrivelse om et møte med en høyt teknisk avansert sivilisasjon som behersker teknikker vi bare kjenner fra SF litteraturen. "De fremmede" som Enoch møtte kan være menneskenes læremestere.

Kanskje er "Den Slovenske Enoch" verdens første SF fortelling? Eller kan det virkelig være sant at det Enoch beskriver er fysiske realiteter? Jeg hevder det. En del av det som er beskrevet kan tyde på at det er fysiske opplevelser Enoch har hatt. I den "andre himmelen" møter Enoch menneskapet til lederen Satanail som er i arresten på den "femte himmelen". Menneskapet som sitter i arresten på den "andre himmelen", ber Enoch om å be for dem. Enoch er bekymret og sier: *"Hvem er jeg, en dødelig mann, som jeg skal be for englene? Hvem vet hvor jeg drar, eller hva som vil hende meg? Eller hvem vil be for meg?"* Klyp meg i armen og jeg sier "au". Her er et annet eksempel: I den "tiende himmel" bytter Enoch ut sine jordiske klesplagg med "de fremmedes" klær som i størrelse passer utmerket til Enochs kropp. Ikke bare bytter Enoch klær med

"de fremmede" men de snakker også samme språk! "Den tiende himmel" er vist ikke den aller øverste. I taket på den "tiende himmel" ser Enoch stjernehimmelen og må ha lys over seg når han setter seg i en av "Herrens" stoler for å kunne se seg omkring.

Vite mer?

Kontakt NETI og bestill historien om Enochs fantastiske reise.

Lars Gulliksen

Nyhetsbrevet ble avsluttet søndag 9.desember 2007

Artiklene i nyhetsbrevet "UFO-Nytt" gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i brevet tilfaller derfor den enkelte forfatter. En stor takk til de som har hjulpet til med nyhetsbrevet i form av oversettelse, korrekturlesing m.m.

Med vennlig hilsen: Leder & Redaktør Kjell Arne Høviskeland

VERVEKONKURRANSE 2007/2008

I anledning NETIs 10-årsjubileum ønsker styret å starte en vervekampanje, med det formål å skaffe flere medlemmer samt å få budskapet om vår eksistens ut til flest mulig. Vi starter derfor en vervekonkurranse som er åpen for alle medlemmer inkludert styret.

Konkurransen vil vare t.o.m 31.01.2008.

Medlemskapet er kr. 250,- pr år og alle som blir vervet og betaler inn kontingenten, er medlemmer for kalenderåret 2008 og de vil også få tilsendt de siste 4 nummer av "UFO-NYTT" fra 2007. En overraskelse dukker også opp i postkassa til den som verver nye medlemmer samt de som er blitt vervet!

Når du, som medlem, verver et nytt medlem til NETI, sender du navn og adresse på det nye medlemmet samt ditt medlemsnummer & navn til NETI, Kalnes, 5938 Sæbøvågen. Skriv gjerne med blokkbokstaver. Du må gjerne samle opp nye medlemmer på den vedlagte listen eller at du sender en og en. Du kan sende dette inn via post, eller e-mail, ringe inn eller sende en sms, tlf.nr er: 9888 2152 (kasserer Kitty).

Alle som **VERVER MINST 3 MEDLEMMER VIL FÅ GRATIS MEDLEMSKAP FOR 2008**. Dette betinger at alle de nye medlemmene er registrert innbetalt hos oss innen 20.februar 2008.

De 3 som verver flest medlemmer, minimum 4 nye eller flere, vil bli ekstra honorert med bla. UFO-bøker.

Vi ønsker alle medlemmer LYKKE TIL.

Spørsmål rettes til leder, Kjell Arne Høviskeland på tlf.nr. 4734 8316 eller mail: kaotisk6@online.no

VERVESKJEMA

Ditt eget medlemsnr. _____ Navn: _____

Følgende personer ønsker å bli medlem i NETI:

Navn:

Adresse:

Navn.

Adresse:

Navn:

Adresse:

Navn:

Adresse:

Navn:

Adresse:

Navn:

Adresse:

NB: Skriv tydelig navn og adresse, samt email- adr. dersom det finns, gjerne også tlf.nr.

Skjemaet sendes til: NETI, Kalnes, 5938 SÆBØVÅGEN.

LYKKE TIL ALLE SAMMEN

TIL OPPLYSNING: DET KOMMER ENTEN ET JULENUMMER ELLER ET ROMJULSNUMMER (NYHETSBREV NR.8-2007)

PÅ VEGNE AV STYRET I NETI ØNSKER JEG DERE ALLE EN RIKTIG KOSELIG JUL...